

Ταξίδι στον βυθό

Το καλοκαίρι που μας πέρασε, ενώ ήμουν διακοπές στην Κρήτη, μου συνέβη κάτι συναρπαστικό. Κατέβηκα με ένα ειδικά διαμορφωμένο σκάφος στον βυθό της θάλασσας.

Ήμασταν στην παραλία, όταν ο παππούς μου με πληροφόρησε ότι είχε έρθει στο νησί ένας μακρινός μου θείος. Το πρωί ήρθε στο σπίτι μας και μου είπε ότι είχε φέρει μαζί του το κότερο και το σκάφος του. Μου υποσχέθηκε να με πάει μια βόλτα στον βυθό της θάλασσας. Εγώ ενθουσιάστηκα πάρα πολύ.

Το επόμενο πρωί ξύπνησα πολύ νωρίς. Είχαμε κανονίσει να έρθει να με πάρει στις οκτώ το πρωί. Όλο το βράδυ δεν κοιμήθηκα καθόλου από τον ενθουσιασμό μου. Σε μία ώρα φτάσαμε στη θάλασσα. Το κότερο μας περίμενε εκεί. Ξεκινήσαμε το μεγάλο μας ταξίδι. Μόλις φτάσαμε στα ανοιχτά, ο θείος μου αποφάσισε πως ήρθε η ώρα να βουτήξουμε, έτσι κατεβάσαμε το σκάφος στη θάλασσα.

Εγώ είχα ήδη ακούσει και διαβάσει πολλά για τον βυθό της θάλασσας, αλλά αυτό που είδα με έκανε να τρίβω τα μάτια μου. Στην αρχή έβλεπα πολλά μικρά ψαράκια να κινούνται κατά ομάδες. Καθώς προχωρούσαμε, αρχίσαμε να βλέπουμε πιο ενδιαφέροντα πράγματα. Είδα πολύχρωμα ψάρια που διέφεραν σε μέγεθος και σχήμα.

Όμως, αυτό που μου τράβηξε την προσοχή ήταν το εκθαμβωτικό τοπίο. Τα βράχια είχαν διάφορα σχήματα. Άλλα είχαν τρύπες, άλλα μεγάλες μυτερές άκρες και άλλα είχαν πάνω τους πολλά φυτά. Όσο πιο πολύ κατεβαίναμε, τόσο το ταξίδι μας αποκτούσε <<άγρια ομορφιά>>.

Είχαμε ταξιδέψει πολύ μακριά. Θα βγαίναμε άραγε ποτέ έξω; Μήπως ήταν ένα όνειρο; Ποτέ δε θα μάθω...Μου είπε ότι ύστερα από αυτό το ταξίδι ήταν φυσικό να βλέπω τέρατα.

